

Haliç ve Çevresi

Haliç and its Surroundings

İstanbul'un Manevi Mimarı: Eyüp Sultan

Prof. Dr. Mustafa Sabri KÜÇÜKAŞÇI

Osmanlı şehirleri, eski Yunan ve Roma'da olduğu gibi, bir çekirdek merkeze bağlı olarak planlı gelişen ibadet, yönetim, ticaret mekânlarını tazammun eden ve sosyal hayatın bütün fonksiyonlarını üstlenen yerleşimlerdir. Zengin bir tarihî geçmiş ve birikime sahip imparatorluk başkenti İstanbul'un üstlendiği bir takım fonksiyonları, fetihten sonra üzerine alarak şehir tarihinin önemli bir parçası hâline gelen Eyüp'ü Halil İnalcık, yoktan var edilen bir Osmanlı Türk kasabası olan Bursa gibi, Anadolu'da Türk şehirciliğinin orijinal ve tipik bir misali olarak tavsif eder. Bizans döneminde zengin bitki örtüsü, serin ve tatlı suları, mesire yerleri, balık ve yabanî ördek avlanan adaları, Haliç'in iki yakasını birbirine bağlayan köprüsü, kilise ve manastırları ile şehir merkezinden uzakta, pek fazla gelişmemiş bir kenar semti olan Eyüp, Osmanlı döneminde büyük bir değişime uğrayarak İstanbul'un en önemli merkezlerinden birisi haline gelmiştir.

Eyüp ilçesi adını Hz. Peygamber tarafından fethi müjdelenen İstanbul'un ilk kuşatmasında bulunan Ashab-ı Kirâmdan Hâlid b. Zeyd'den almıştır. Mekke'den Medine'ye hicret eden Resûl-i Ekrem'i bir süre evinde misafir ettiği için "Mihmandâr-ı Nebî" unvanıyla da anılan Hâlid'in katıldığı seferlerin sonuncusu Müslümanların ilk İstanbul kuşatması olmuş ve fethe kadar şehit olduğu Bizans başkentinde İslâm Peygamberi'nin hatırasını yaşatmıştır. Bu bakımdan Ebû Eyyûb el-Ensârî sadece şehrin fethini hızlandıran bir âmil olmakla kalmamış, fetihten sonra da Osmanlı başkentinin tarihî ve içtimaî kimliğinin teşekkülünde aslî bir unsur olmuştur.

Eyüp Sultan: İstanbul's Spiritual Architect

Prof. Dr. Mustafa Sabri KÜÇÜKAŞÇI

Like in ancient Greece and Rome, Ottoman cities were developed around a core in a planned scheme, with the inclusion of religious, administrative and commercial venues, comprising all aspects of social life. After the conquest, Eyüp undertook some of the functions of İstanbul, the imperial capital with rich history and background, and thus became an important part in the city's history. Halil İnalcık defines Eyüp as an original and typical example of Turkish urbanization in Anatolia, like Bursa, which was an Ottoman Turkish town created out of thin air. With its rich flora, cool and fresh waters, recreation spots, islands suitable for fishing and wild duck hunting, a bridge across the Golden Horn, churches and monasteries, Eyüp was an underdeveloped outskirt, remote from the city center, during the Byzantine period. In the Ottoman period, the town changed dramatically and became one of İstanbul's most important centers.

Eyüp was named after Khalid bin Zayd from Sahaba (companions of Prophet Muhammad) who was present at the first siege laid on İstanbul, the conquest of which was heralded by Prophet Muhammad. Khalid was also known as "the Host of the Prophet" because he welcomed Prophet Muhammad in his house during the hegira (migration) from Mecca to Medina. The last expedition Khalid participated in was the first siege of İstanbul by Muslims. Until the conquest, he kept the memory of Islam's Prophet alive in the Byzantine capital, where he was martyred. Therefore, Abu Ayyub al-Ansari was not only a motive that accelerated the conquest, but also a major element in formation of the Ottoman capital's historical and social identity.

Sultan II. Mehmed'in öncülüğünde gerçekleşen fetihten sonra Fâtih'in hocası Akşemseddin tarafından ortaya çıkarılan Hâlid b. Zeyd'in kabrini merkeze alan yeni bir yerleşim birimi ortaya çıkmıştır. Artık burası Osmanlı düşünce dünyasında Hz. Peygamber'in hatırasını taşıyan en önemli mekân olmuş, resmî tören ve ziyaretler sebebiyle de Âl-i Osmân'ın meşruiyet ve devamlılığının simgesi hâline gelmiştir. Bu bağlamda ilk olarak Hâlid'in Türkler arasında daha çok meşhur olan büyük oğluna nispetle aldığı Ebû Eyyûb künyesi semte isim olarak verilmiştir. Türkçede aynı türden iki ünsüz yan yana gelmediğinden Arapça olan Eyyûb kelimesi Eyüp hâlini almıştır. Onun İstanbul'un manevî sahibi ve mimarı olduğuna olan inanç, Türklerin Resûl-i Ekrem'i tanıyıp sevmelerinin en önemli vasıtalarının başında gelmesi ve Osmanlı padişahlarının da "Taklid-i Seyf" denilen kılıç kuşanma başta olmak üzere çeşitli etkinlikleri türbede gerçekleştirmelerinden dolayı "Sultan" kelimesiyle birlikte Eyüp Sultan şeklinde kullanımı yaygınlaşmıştır. Tarihî yarımadanın kuzeybatı köşesinde Eyüp yolu üstünde yer alan, içinde ve çevresinde yedi tane sahabe kabri ve makamı bulunan Ayvansaray adının da Eyüp Sultan'dan geldiği ileri sürülmektedir. Haliç surlarında açılan bir gediğin kapı kabul edilerek Eyüp'e giden yolun başındaki bu kapının, Hâlid b. Zeyd burada şehit olduğu için, Eyyûb el-Ensârî Kapısı olan ismi, zaman içerisinde halk dilinde Ayvansaray Kapısı şekline dönüşmüştür.

Osmanlı başkentine Müslüman-Türk kimliği kazandırma ameliyesinin bir parçası olarak türbenin merkezinde yer aldığı büyük bir külliye inşa edilerek yörenin hem maddî hem de manevî yapısının temelleri atılmıştır. Sultan Fâtih tarafından Eyüp Sultan Türbesi'nin yanına İstanbul'un ilk selatin camii inşa ettirilmiş (1459), ardından eklenen medrese, aşhane (imaret), sebil ve hamamla Eyüp yerleşkesinin çekirdeğini meydana getiren Eyüp Sultan Külliyesi ortaya çıkmış; çevresinde de kısa sürede bir yerleşim kuşağı oluşmuştur. İstanbul'un ilk mimarî eserlerinin başında geldiği için tarihî ve kültürel öneme sahip olan Eyüp Sultan Camii'nin ilk hâlinden günümüze her hangi bir iz kalmamıştır. Çeşitli padişahlar tarafından onarımdan geçirilerek yeni bölümler eklenen, özellikle de 1766 yılındaki depremden sonra büyük ölçüde yenilenerek klasik Osmanlı mimarî üslûbuna yaklaşan bu mühim eser 19. yüzyılın başında bugünkü hâlini almıştır.

Following the conquest led by Sultan Mehmed II, Mehmed's teacher Akşemseddin revealed Khalid bin Zayd's grave and a new settlement developed around the grave. This area became the most important place of commemoration of Prophet Muhammad in the Ottoman intellectual world and, as the location of official ceremonies and visits, came to symbolize the legitimacy and continuity of the Ottoman state. In this context, the district was named after Abu Ayyub, the title Khalid gained as the father of his son, a famous religious figure among Turks. As the same consonant is not used twice adjacently in Turkish, the toponym Ayyub (Eyyûb) became "Eyüp." Abu Ayyub was believed to be the guardian and spiritual architect of İstanbul. He was one of the most important reasons Turks got to know and love Prophet Muhammad. Moreover, Ottoman sultans held various ceremonies, including the coronation ceremony of sword girding (Taklid-i Seyf). Consequently, the word "Sultan" was added to the toponym, which became "Eyüp Sultan." It is also argued that Ayvansaray, which is located on the northwestern corner of the Historical Peninsula along the Eyüp road and houses seven graves and seats of sahabas in and around it, was also named after Eyüp Sultan. Allegedly, a breach in the Golden Horn used later as a gate was the start point of the road to Eyüp, and as Khalid bin Zayd was martyred here, it was named the Ayyub al-Ansari Gate, which was corrupted to "Ayvansaray" in colloquial language.

To create a Muslim-Turkish identity for the Ottoman capital, a large social complex (külliye) was projected to be built on this location around the tomb. Sultan Mehmed the Conqueror built İstanbul's first selatin (sultans) mosque next to the Tomb of Eyüp Sultan in 1459. Subsequent additions including a madrassa, a soup kitchen (imaret), a public fountain and a bath created Eyüp Sultan Complex, which constituted Eyüp's core, and a settlement zone surrounded the complex soon. No trace has survived of the original Eyüp Sultan Mosque, which had historical and cultural importance as one of the first architectural works built in İstanbul during the Ottoman period. The mosque was restored and expanded by other sultans, and following the earthquake of 1766, it was renovated to a large extent in classical Ottoman architectural style. The mosque gained its present look in the early 19th century.

Eyüp Sultan Külliyesi'nde bir sokak
A street in *Eyüp Sultan Complex*

Eyüp Sultan Camii dış avlusu
Outer yard of Eyüp Sultan Mosque

Külliyenin yapımıyla birlikte süratle iskâna açılan Eyüp'ün eski yerleşim dokusunun yerini dinî ve sivil mimarî eserlerin en güzel örnekleriyle tarihi mezarlıklar almış, kabirleri gölgeleyen serviler Haliç'in yukarı bölgesine koyu yeşil bir fon meydan getirmiştir. Eyüp Sultan Külliyesi; kıyı ile bütünleşen ve deniz kotuna yakın olan çevresinden geriye doğru uzaklaştıkça yükselen topografyası üzerindeki abidevi eserler, türbe ve hazîrelerle ahenkli, huzurlu ve yaşanabilir bir çevreninde ortaya çıkmasının öncüsü olmuştur.

Eyüp was opened to housing soon after the complex was built, and the old settlement's fabric was replaced by the best examples of religious and civil architecture and historical graves, and cypresses overshadowing the tombs created a dark green background above the Golden Horn. The Eyüp Sultan Complex ushered in a peaceful and habitable environment in harmony with monumental works, mausoleums and hazîres (burial areas) on the land, which communes with the coast at one side and goes uphill on the other.

Fetihten sonra İstanbul Bizans dönemindeki mevcut altyapı üzerinden gelişirken Eyüp tamamen Osmanlı iskân politikasına bağlı olarak ortaya çıkmıştır. Türkler arasında kendisine duyulan derin sevgi ve ihtirama işaret etmenin yanında İstanbul'un manevî sahibi olduğuna inanılan Eyüp Sultan türbe ve camii, şehrin en önemli ziyaret merkezlerinden birisi olmuş ve çevresindeki iskân faaliyetleri gittikçe artmıştır. Fatih dönemi sonlarında Cami-i Kebir, Kasım Çavuş, Uluca Baba, Abdülvedûd, Sofular, Otağcıbaşı, Fethi Çelebi, Mehmed Bey adlarıyla ortaya çıkan mescit veya tekke merkezli sekiz mahalle Eyüp Sultan'ın kısa bir sürede yaşadığı büyük değişimin en mühim işaretidir. İstanbul içerisinde geniş panoramik manzara veren coğrafî konumuyla Osmanlı döneminde de önemli mesire alanlarından birisi olmayı sürdüren Eyüp, zaman içerisinde şehrin dışa doğru büyümesinin de etkisiyle sahil saraylarıyla ün yapmıştır. Bizans döneminde olduğu gibi şehrin süt ihtiyacını sağlamayı sürdüren ve kaymağı çok meşhur olan Eyüp Sultan çarşısındaki yoğurtçu, kaymakçı ve kebapçı dükkânları tarihin her döneminde ilgi görmüştür. Eyüp'te içtimaî ve kültürel hayatın zengin olmasında sultanlarının, hanedan üyelerinin, devlet ricali ve varlıklı kişilerin ziyaretin ötesinde burada ikâmeti tercih etmelerinin önemli bir etken olduğu unutulmamalıdır.

Following the conquest, İstanbul developed over the existing Byzantine infrastructure while Eyüp was created entirely according to Ottoman housing policies. The mausoleum and mosque of Eyüp Sultan, who was deeply loved and revered by Turks and believed to be the guardian of İstanbul, became one of the most visited spots in the city and housing development around the area increased. At the end of the Conqueror's reign, eight neighborhoods, which were built around small mosques and tekkes (dervish lodges), named as Cami-i Kebir, Kasım Çavuş, Uluca Baba, Abdulvedûd, Sofular, Otağcıbaşı, Fethi Çelebi and Mehmed Bey, were proofs of the rapid change Eyüp Sultan area went through in a short period of time. Eyüp remained as a major recreation spot in İstanbul throughout the Ottoman period thanks to its panoramic location, and became renowned for its seaside palaces along the coast as the city expanded in time. Yogurt, cream and kebab shops have been always popular throughout the history in Eyüp Sultan market, as the city's milk was provided from this area also following the Byzantine period and was famous for its cream. It should be remembered that sultans, members of the dynasty, statesmen and the wealthy not only paid visits to the neighborhood but also preferred to reside in Eyüp, thus this significantly contributed to Eyüp's rich social and cultural life.

Eyüp Sultan Camii iç avlusu ve Eyüp Sultan Türbesi
Inner yard of Eyüp Sultan Mosque and Tomb of Eyüp Sultan

Fetihten sonra gerçekleştirilen inşa ve iskân faaliyetlerinden sonra kısa bir sürede Osmanlı başkentinin önemli parçalarından birisi hâline gelen Eyüp'ün hem maddî hem de manevî bir cazibe merkezi haline gelmesini sağlayan unsurlarından birisi de türbe ve mezarlıklarıdır. Hayatlarını Eyüp Sultan'a yakın yerlere yerleşerek veya sıkça ziyaret ederek geçiren İstanbullular vefat ettikten sonra da ona yakın bir yere gömülmeyi arzu etmiş ve İstanbul kültüründe Fatih Camii'nde cenaze namazı kılınarak Eyüp Sultan Türbesi çevresine defnedilmek âdet olmuştur. Hz. Peygamber'in nurunu İstanbul'a getiren Eyüp Sultan'a yakın olmak arzusu bölgede Cami-i Kebir hazîresi ile Kırkmerdiven, İmaret ve Gümüşsuyu gibi kısımlardan meydana gelen, bunlara sonraları Bahariye'nin de dâhil edildiği İstanbul'un ilk ve en büyük Müslüman mezarlığını ortaya çıkarmıştır. Fetihten itibaren günümüze kadar cemiyetin her kesiminden insanın ebedî istirahatgâhı olmuştur. Bu çerçevede Gümüşsuyu Mezarlığı dâhilinde on üç adet aile sofası, Kaşgari tekke ve haziresi, İdrisköşkü mevkiinde Çolak Şeyh Hasan Efendi Tekkesi ile Karyağdı Bektaşi tekke ve haziresi ortaya çıkmıştır.

Padişahların, hanedan üyeleriyle saray mensuplarının, devlet ricalinin, ileri gelen ulemanın ve tarikat ehlinin ilgi odağı olan Eyüp Sultan Türbesi başta olmak üzere her biri mimarisi, dekorasyon ve hüsnühat kitabeleriyle birer sanat âbidesi olarak türbeleştirilen kabirler de mezarlıkların mütemmim cüzüdür. Mimar Sinan başta olmak üzere Osmanlı mimarbaşılarının maharetlerini gösterdikleri bu türbelerin sâkinleri arasında Sultan Reşad, Sokollu Mehmed Paşa, Siyavuş Paşa, Feridun Paşa, Mihrişah Sultan, Âdile Sultan gibi önemli sultan ve hanım sultanlarla devlet adamları bulunmaktadır.

Alemdâr-ı Resûlullah olan Eyüp Sultan'ın kıyamet gününde bayrağı altında toplanılacağına dair inancın da tesiriyle Osmanlı bürokrasinin seçkinleri sadece türbelerini yaptırmakla kalmamış, kurdukları tesisler ve oluşturdukları vakıflar vasıtasıyla kalıcı eserler bırakmış ve en değerli sanat ve kültür eserlerinin Eyüp Sultan ve çevresinde toplanmasını temin etmişlerdir. Eyüp Sultan Camii'nin etrafı, Cami-i kebir hazîresi merkez olmak üzere vezir türbelerinin yanı sıra bunların hazîreleri, kütüphane, dârülhadis, sıbyan mektebi gibi çeşitli vakıf müesseseleri ve tekke hazîreleriyle dolmuştur.

Eyüp became one of the important sections of the Ottoman capital with development and housing activities following the conquest. A factor contributing to Eyüp's position as a center of material and spiritual attraction is the mausoleums and cemeteries. İstanbulites who settled around Eyüp Sultan and visited the district frequently preferred to be buried near Eyüp and it became a custom in İstanbul to hold funeral services at the Fatih Mosque and burial ceremony around the Eyüp Sultan Mausoleum. This desire to be near Eyüp Sultan, who brought the light of the Prophet to İstanbul, created the first and largest Muslim cemetery in İstanbul, which consisted of graveyards of Cami-i Kebir, Kırkmerdiven, İmaret and Gümüşsuyu, and later included Bahariye. Eyüp became the eternal resting place for people from all walks of life beginning with the conquest. Gümüşsuyu Cemetery houses thirteen family halls, the Kaşgari tekke (dervish lodge) and hazîre (small cemetery), and on İdrisköşkü locality there are the Tekke (dervish lodge) of Çolak Şeyh Hasan Efendi, and the Karyağdı Bektaşi tekke (dervish lodge) and hazîre (small cemetery).

The Eyüp Sultan Mausoleum, which was frequented by sultans, members of the dynasty and residents of the palace, statesmen, the ulema (religious scholars and authorities), as well as other mausoleums, each of which are monumental works of art with their architecture, decoration and calligraphy inscriptions, complement the cemeteries around them. Sultans, sultanas and statesmen like Sultan Reşad, Sokollu Mehmed Pasha, Siyavuş Pasha, Feridun Pasha, Mihrişah Sultan and Âdile Sultan, are among the residents of these mausoleums, through which Ottoman chief architects, primarily Sinan the Architect, displayed their skills.

Influenced by the belief that people will gather in the judgement day under the flag of Eyüp Sultan, the Standard-Bearer of God's Prophet, elite of the Ottoman bureaucracy did not only have tombs built for themselves in Eyüp but also left long-lasting works through the institutions and foundations established by themselves and concentrated the most valuable works of art and culture in and around Eyüp Sultan. The Eyüp Sultan Mosque is surrounded by tombs and hazîres (small cemeteries) of viziers around the hazire of Camiikebir, and foundation establishments like libraries, schools of the Prophet's traditions, and primary schools, as well as burial grounds of tekkes.

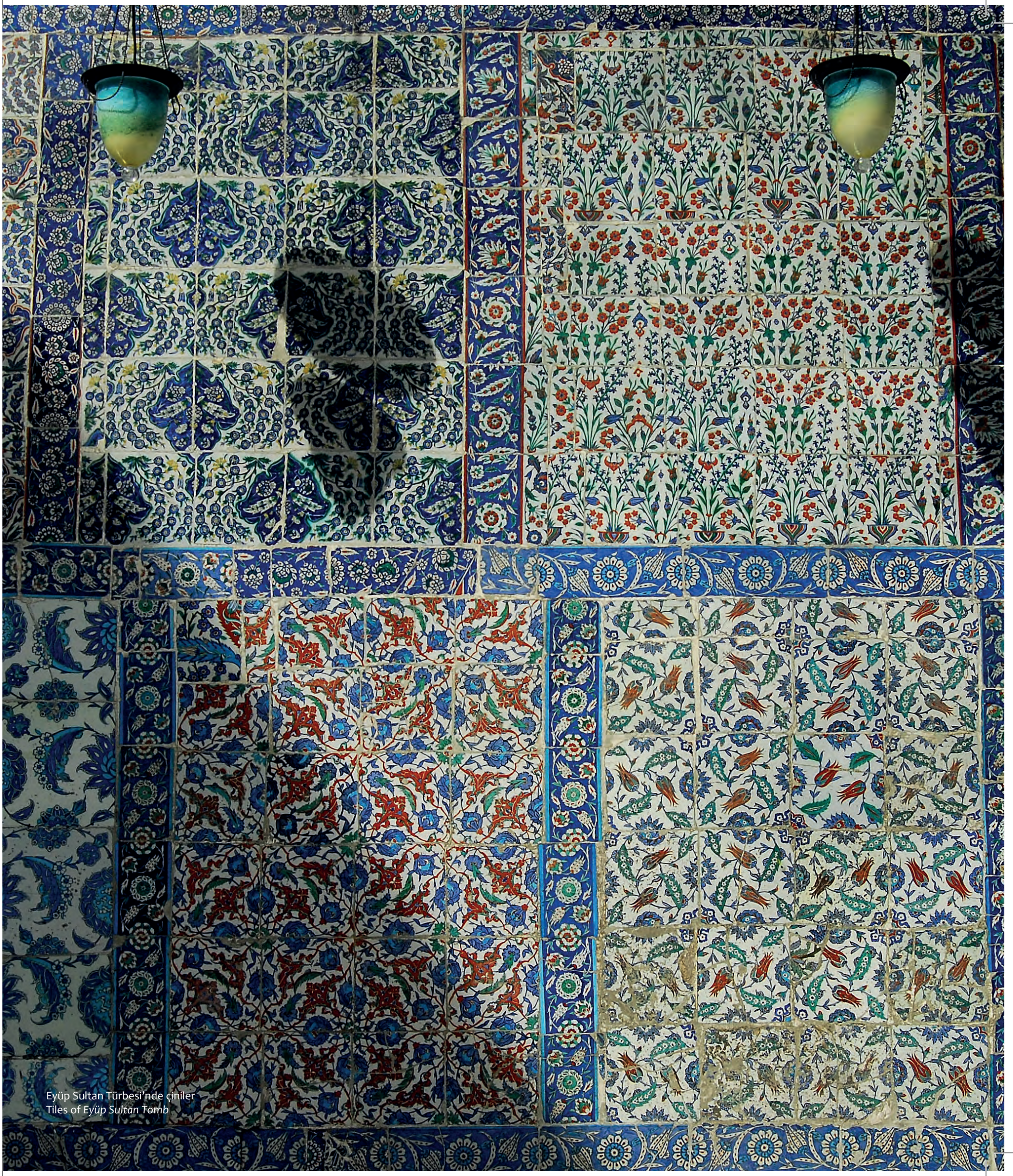

Eyüp Sultan Türbesi'nde çiniler
Tiles of *Eyüp Sultan Tomb*

Şeyhülislâm Ebussuud Efendi, Eyüp Sultan Türbesi yakınında inşa ettirdiği sıbyan mektebinin haziresine, bir diğer Şeyhülislam Hoca Sa'deddin Efendi de yaptırdığı dârülkurrânın haziresine defnedilmiştir. Devlet ricali dışında meşhur astronomi bilgini Ali Kuşçu, Sultan Fatih'in sakası Mustafa Ağa, Eyüp Sultan'ın ilk türbedarı Yusuf Baba'dan başlayarak Necip Fazıl Kısakürek'e kadar pek çok önemli şahsiyeti misafir eden Eyüp Mezarlığı bir anlamda fetihten günümüze İstanbul tarihinin canlı şahidi gibidir. Eyüp Mezarlığı hat sanatı ve mezarlık mimarisi yönünden fevkalâde önemlidir. Barok üslûbun ağırlığını hissettirdiği İmaret hazîresi hariç diğer mezarlık bölgelerinin tamamı Osmanlı klasik mezar taşı çeşitlerinin bütün örneklerini bünyesinde barındırmaktadır. Osmanlı cemiyetinin ölüm karşısındaki duyguları ile insanların meşrep ve mesleklerini gösteren, tarih ve sanat tarihi bakımından büyük önem taşıyan bu mezar taşları, kitabeleriyle birlikte Osmanlı sosyal hayatının bütün unsurlarını mezceden ve ölümle hayatın iç içe olduğunu gösteren birer şaheserdir. Bosna'da doğup, Cezayir'de kadılık yapıp, İstanbul'da vefat eden kişinin mezar taşı Osmanlı coğrafyasının bütün unsurlarının Eyüp Sultan'da toplandığının da bir işaretidir.

"Yetişmez mi bu şehrin halkına bu nimet-i Bârî
Habîb-i Ekrem'in yârı Ebâ Eyyûb el-Ensârî"

Shayk Al-Islam (head religious authority) Ebussuud Efendi was buried in the small graveyard on the grounds of the primary school he had built near the Mausoleum of Eyüp Sultan and Hoca Sa'deddin Efendi, who was another Shayk Al-Islam, was buried in the small graveyard belonging to Kor'an school he had built. The Eyüp Cemetery, which houses significant figures including famous astronomer Ali Qushji, the Conqueror's water bearer Mustafa Agha, Eyüp Sultan's first tomb keeper Yusuf Baba, and the poet Necip Fazıl Kısakürek along with government officials, has witnessed İstanbul's history since the conquest. The cemetery is extremely important in terms of calligraphy and graveyard architecture. Except for the Hazîre of İmaret which was influenced by Baroque style, all the graveyard sections include examples of various styles of classic Ottoman tombstone styles. The tombstones, which display feelings of the Ottoman society about death and giving information about the disposition and profession of the deceased, are historically and artistically important masterpieces that fuse all elements of Ottoman social life and show the inseparability of life and death. The tombstone of a person who was born in Bosnia, worked as a judge in Algeria and died in İstanbul, is a symbol of the combination of all elements of the Ottoman territories in Eyüp Sultan.

*"Will this Creator's blessing not be enough for people of this city,
Standard-Bearer of God's Prophet, Abu Ayyub al-Ansari"*

Yukarıdaki beyitin bir hat örneği, Hattat: Ali TOY / *A caligraphycal study of the poem above, by Ali TOY*

Kaynakça

Evliyâ Çelebi, Evliya Çelebi Seyahatnamesi I. Kitap (haz. Y. Dağlı v.dğr.), İstanbul 1996-2003;

Ekrem Hakkı Ayverdi, Fâtih Devri Mimarîsi, İstanbul 1953;

Semavi Eyice, "Eyüpsultan Semtinde Tarih ve Sanat Tarihi", 8-10 Mayıs 1998 II. Eyüp Sultan Sempozyumu Tebliğler, İstanbul 2009;

a. mlf., "Eyüp Sırtlarından Görülen İstanbul", 12-14 Mayıs 2006 X. Eyüp Sultan Sempozyumu Tebliğler, İstanbul 2009;

Gönül Cantay, "Eyüp Sultan'da Osmanlı Dönemi Yapılaşması", 12-14 Mayıs 2006 X. Eyüp Sultan Sempozyumu Tebliğler, İstanbul 2009;

Mustafa S. Küçükaşcı, "İlk Müslümanların İstanbul Seferleri ve Eyüp Sultan", Düşten Fethe İstanbul (ed. Coşkun Yılmaz), İstanbul 2015;

Necdet İşli, "Eyüp Mezarlığı", Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi, İstanbul 1995, XII, 7-8;

Bibliography

Evliyâ Çelebi, Evliya Çelebi Seyahatnamesi I. Kitap (editor: Y. Dağlı et al.), İstanbul, 1996-2003.

Ekrem Hakkı Ayverdi, Fâtih Devri Mimarîsi, İstanbul, 1953.

Semavi Eyice, "Eyüpsultan Semtinde Tarih ve Sanat Tarihi", 8-10 Mayıs 1998 II. Eyüp Sultan Sempozyumu Tebliğler, İstanbul, 2009.

Ibid., "Eyüp Sırtlarından Görülen İstanbul", 12-14 Mayıs 2006 X. Eyüp Sultan Sempozyumu Tebliğler, İstanbul, 2009.

Gönül Cantay, "Eyüp Sultan'da Osmanlı Dönemi Yapılaşması", 12-14 Mayıs 2006 X. Eyüp Sultan Sempozyumu Tebliğler, İstanbul 2009.

Mustafa S. Küçükaşcı, "İlk Müslümanların İstanbul Seferleri ve Eyüp Sultan", Düşten Fethe İstanbul (editor: Coşkun Yılmaz), İstanbul 2015.

Necdet İşli, "Eyüp Mezarlığı", Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi, İstanbul 1995, XII, 7-8.

Eyüp Sultan'da tarihî mezartaşları
Historical tombstones from Ottoman period in Eyüp Sultan

EYÜP BELEDİYESİ
EYÜPSPOR TESİSLERİ

Pierre Loti'den Haliç'in genel görünümü
General view of Golden Horn from Pierre Loti